

Pósta Sándor vívó

(Pánd, 1888. szeptember 25. – Budapest, 1952. november 4.)

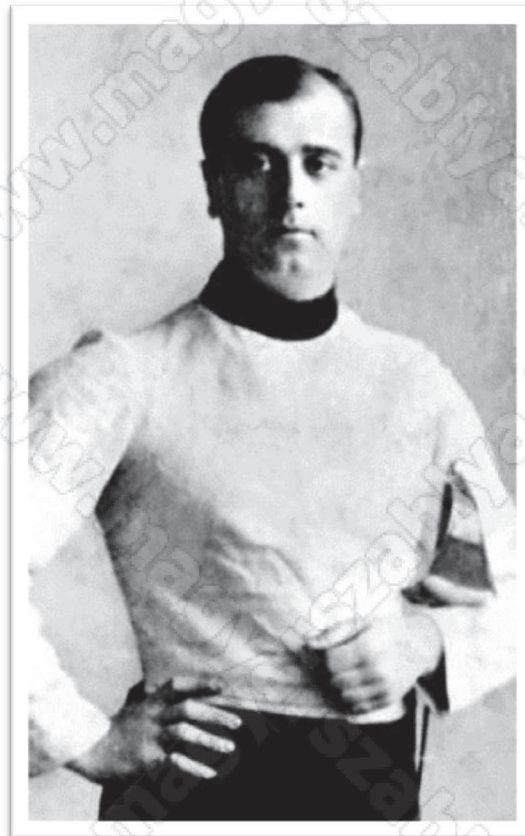
Bajai család gyermekeként született, a Bajai Gimnázium kitűnő tanulója volt. Ezután Kolozsvárra járt orvosi egyetemre, ahol már számon tartották, mint tehetséges kardvívót. Fényesnek induló sportkarrierjét azonban megszakította az első világháború. A lövészárokból súlyos csípősérüléssel tért haza, ám Bécsben megoperálták, majd onnan visszatérve gyógytornázni kezdett, és ez lehetővé tette, hogy ismét vívni kezdjen.

Javulásán felbátorodva felkereste Santelli Italo vívótermét, ahol Santelli mester és Gerentsér László tanítványa lett. Belépett a Műegyetemi Atlétikai Futball Clubba (MAFC), és ennek színeiben kétszer is (1922) és (1924) megnyerte a magyar kardvívó bajnokságot. Utána nagy versenykörutat és tanulmányutat tett Olaszországban. Öt alkalommal volt tör-, négy alkalommal kardvívó válogatott.

Az 1924-ben rendezett párizsi olimpiára kiküldetése pénzügyi gondok miatt kétségessé vált, végül Baja városa vállalta annak minden költségét.

A Berty László, Garay János, Pósta Sándor, Rády József, Schenker Zoltán, Széchy László, Tersztyánszky Ödön, Uhlyárik Jenő felállásban szereplő kardcsapat az ezüstérmet szerezte meg az olimpián, miután a döntőben 8:8-ra végzett az olaszokkal, azonban 46:49-es túsarányban alulmaradt. Ennek a döntőnek Pósta volt a negatív hőse, ő vesztette el az utolsó előtti csörtét.

Öt nappal később aztán az egyéniben Pósta javított. A nyolcas fináléban hárman holtversenyben végeztek az élen 5 győzelemmel, ezután körmérkőzés döntött a győztesről, és Pósta itt már simán nyert: 4:0 arányban a később ezüstérmes francia Roger Duchet, 4:1 arányban pedig a bronzérmes Garay János ellen.



1888-1952

A döntőben, az előzetes csapatproblémák miatt lehetőséget kapott, hogy Ő válassza ki a bírókat. Posta nagyvonalúan csak francia bírókat választott és itt 4:0 arányban meggyőzően nyert. Trianon után az első olimpián, francia országban, francia versenyző ellen, csak francia bírók jelenlétében. Azt hiszem, hogy itt egy ilyen igaz Magyar embert nem csak a sport tudása, hanem az IGAZ SZÍVE is hajtotta a győzelem felé! Mai napig követendő példa!!!

Pósta ezen kívül tagja volt a Berty László, Lichtenneckert István, Pósta Sándor, Schenker Zoltán, Tersztyánszky Ödön összeállítású törccsapatnak is, amely harmadik helyezett lett, ezzel mindhárom éremből gyűjtött egyet-egyet Párizsban.

Pósta egyszerően félt a szerepléstől: a legenda szerint nem maradt fel vívásáról egyetlen hiteles fénykép sem, mert mindig udvariasan megkérte a kattintgatni vágyó fotósokat, hogy "uraim, inkább a másik versenyzőre fókuszáljanak". Roppant babonás volt, sem a versenyek előtt, sem azok után nem adott interjút, nem állt szóba senkivel. Ha a csapatot fényképezték, elbújt. Amikor egy újságíró Párizsban nyilatkozatért kopogtatott be szállodai szobájába, kiküldte a névjegyét, és a neve alá odaírta: "Megnyertem az olimpiai bajnokságot! Ez az én nyilatkozatom!"

Az egyetemét szájsebész-fogorvosként fejezte be. Orvosi hivatása mellett sportújságírással, sportkarikatúra rajzolással, festéssel, zeneszerzéssel is foglalkozott. Több nyelven kifogástalanul beszélt, ezért tolmácsolódott is. Emellett különböző színdarabokban is szerepelt. Egy ideig a Magyar Köztársaság Egészségügyi népbiztos helyettese volt.

Baján máig őrzik emlékét: az ő nevét viseli a városi sportcsarnok. Dunaharasztiiban pedig utcát neveztek el róla.